

DE AVONDBODE

Abonnement

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 206.
Bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco
worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en
Wetenschappen.

Prijzen

VOOR 3 MAANDEN.
te Amsterdam f 7.
en Buitensteden franco f 8.
ADVERTENTIEN.
EENEN REELS of minder f 1.75.
Elken regel meer 25.
ZEGEL voor elke Advertentie en herhaling 80.

leeren Postdirecteuren, die het bedrag der Abonnementen tot ultimo
ember 1839 nog niet hebben overgemaakt, worden verzocht, hetzelfde
en acht dagen franco in te zenden, ten einde geene vertraging of sta-
in het ontvangen dezer Courant te ondervinden.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 3 Julij. Wij ontvangen van eenen onzer correspondenten te
venhage, onder dagtekening van gisteren, het navolgende, waarin
lezer, omtrent verschillende tijdingen, door andere bladen medegedeeld,
dit teregt gewezen:

Ten aanzien van uw bericht, betrekkelijk de benoeming van den heer Ros-
sen, tot aanstaanden opvolger van den heer Mr. van Gennep, als minis-
van Financiën, medegedeeld in den *Avondbode* van heden, meen ik
goede gronden u te kunnen verzekeren, dat het allezins juist is, zoowel
deze belangrijke benoeming als zodanig betreft, als ook en voornamelijk,
met betrekking tot de wijze, waarop het bericht door u is medegedeeld.
hebt u, namelijk, onthouden er bij te voegen, zoo als andere dagbladen
laan hebben, dat de benoeming alreeds bij Koninklijk besluit van den
Junij heeft plaats gehad, hetgeen later zal kunnen blijken, geheel onjuist
zijn. Het gerucht, als had de heer Roschussen de aanvaarding zijner hooge
bekking afhankelijk gemaakt, van zekere door hem bedongen en ver-
gen voorwaarden, hebt gij mede onaanvaardbaar gelaten, en teregt; vermits
algemeen is bekend, dat het Z. M. reeds vroeger heeft behaagd, eene
zele openlegging van 's Lands financiën aan de Staten Generaal te doen
zeggen; zoodat het niet meer te pas konde komen, die blootlegging te
ken tot een beding, nadat zij alreeds bepaald was door eene Koninklijke
ofte.

« Omtrent een ander, door sommigen verspreid gerucht, als ware eene re-
ganisatie van het Kabinet des Konings en der Staatsecretarie zeer kort op
den, geloof ik mede u te kunnen verzekeren, dat hetzelfde, immers
r alsnog, geheel van grond is ontbloot.

« Wat eindelijk de betrekking van gouverneur der residentie aangaat, die
or het overlijden van den graaf van Limburg Styrum vacant is geworden,
tot welke vervulling het *Handelsblad* reeds eenige dagen geleden een
ter legerhoofden bepaaldelijk heeft genoemd, daarentrent geloof ik u te
nnen mededeelen, dat deze aanzienlijke betrekking hoogstwaarschijnlijk
« zal vervuld worden, zoodat ook het bericht deswege mag aangemerkt
« den geenen groot te hebben.

« Dit is ook het geval met hetgeen men heden weder in een ander dag-
« blaad, het *Z. M. de Nieuwe Amsterdam*, van den 2den Junij, van den
« West-Indische, voor eenige dagen uit de residentie zonde verspreid, van
« Exc. heeft, naar ik vernem, heden, als gewoonlijk, met Z. M. gearbeid.

In eenen particulieren brief uit Brussel, van den 2 dezer, leest men
volgende:

« De heer Donny, wiens vertrek naar Utrecht ik gisteren aankondigde, is
« het oogenblik, dat hij deze stad verlaten zou, teruggehouden. Zijne
« is tot morgen overmorgen uitgesteld, uithoofde van eenige wijzigingen,
« in de regeling van enkele ongeschikte punten gemaakt zijn, welke
« et de hoofdquestie van de capitalisatie der ten laste van België gebrachte
« huld in verband staan.»

« De *Commerce Belge*, den particulieren brief uit Brussel van den 30 dezer,
« ten aanzien van een handelstractaat tusschen België en de Nederlanden,
« ons nummer van eergisteren voorkomt, mededeelende, laat daarop volgen:

« Sinds lang hebben wij de noodzakelijkheid doen uitkomen om handelbetrek-
« tingen tusschen België en de Nederlanden daar te stellen, en wij droegen kennis,
« at de heer Smits, toen hij directeur der Nijverheid en van den Handel bij het
« ministerie van Binnenlandsche Zaken was, zich ijerig bezig hield met het
« zamelen der noodige bouwstoffen, tot het vaststellen van de grondslagen
« der wijziging in de tarieven der in- en uitgaande regten tusschen Holland
« België, maar wij wisten niet, dat de zaken reeds zoo verre gevorderd
« arde, als de correspondent van den *Avondbode* ons thans berigt. Wij
« rheugen ons dus over de ijerige gezindheid, welke de gouvernementen
« er beide landen aan den dag leggen, om de wederzijdsche handelsbetrek-
« tingen op duurzame grondslagen van volkomen wederkeerigheid te grond-
« sten; want, zoo het waar is, dat België een groot verbruik der Hollandsche

koloniale voortbrengsels kan maken, is het niet minder stellig, dat Holland voor
zich zelf en zijne koloniën aan de Belgische manufacturen behoefte heeft. De
beide natien hebben dus een gelijk belang bij een vrijgevig stelsel van in- en
uitgaande regten, om niet genoodzaakt te zijn, uit vreemde landen te trekken,
wat zij van elkander kunnen verkrijgen. Wij stellen ons voor op deze be-
langrijke kwestie terug te komen, daar de tijd ons ontbreekt om dezelve
heden uitvoeriger te behandelen.»

« Men schrijft ons, dat Z. M. dezer dagen heeft benoemd, bij de dienst-
doende schutterij te Haarlem, tot kapitein, den heer J. H. Dijsruijk, tot
dus verre 1ste luitenant; tot 1ste luitenant, de heeren V. de Boom, J. H.
van Hens en J. H. van Stralen; tot 2de luitenant, de heeren A. A. Del-
court van Krimpen, M. M. A. de Lange en A. L. Dijsruijk, sergeants, en
A. F. Kremer, J. P. Kruseman en H. D. Kruseman, korporals; bij het
1ste bataillon der rustende schutterij in Noord-Holland, tot majoor comman-
dant, den heer B. A. baron van Verschuer, en bij het 2de bataillon tot
dezelde betrekking, den heer C. Karshoff, gewezen kapitein bij de voor-
malige Noord-Hollandsche mobiele schutterij.

« De *Staatscourant* bevat een koninklijk besluit, bepalende, — op de
gemeenschappelijke voordragt van de Departementen van Oorlog, Marine en
Binnenlandsche Zaken, en uit aanmerking van vroegere besluiten, waarbij
aan de officieren van gezondheid van de land- en zeemagt, die, na twintig
jaren in die betrekking te hebben gediend, op pensioen zijn gesteld, of op
eene andere eervolle wijze de dienst verlaten, de bevoegdheid wordt toege-
kend om, zonder nader examen, de genees- of heilkunde bij de ingezetenen
uit te oefenen; — dat de bedoelde besluiten almede van toepassing zullen
zijn op zoodanige officieren van gezondheid van de land- en zeemagt, die na
twintig jaren en daarboven in die betrekking te hebben gediend, in afwach-
ting van pensioen, bereids zijn of nog zullen worden gesteld op het tractement
van non-activiteit; — zullende zij misdien onder de bij die besluiten ge-
maakte bepalingen en enkel op vertoon van h't door hen in de dienst ver-
kregen diploma van bekwaamheid, van hunnen staat van dienst en van de
acte, waarbij hun het non-activiteits tractement, in afwachting van pensioen,
is toegekend, door de geneeskundige commissie der provincie of van het
district, waar zij zich met der woon willen vestigen, tot het uitvoeren van de
genees- of heilkunde onder de ingezetenen worden toegelaten.

« Naar aanleiding van een schrijven van het departement van Binnen-
landsche Zaken, hebben de heeren gouverneurs aan de militie-commissarissen
en plaatselijke besturen eene missie gezonden, betrekkelijk de zich
met onbepaald verlof bevindende miliciens, die verlangen mogten ter haring-
visscherij te gaan, en waarvoor is bepaald, dat de heeren gouverneurs
« de bij de ligting van dit jaar in reserve zijn gesteld, voor zoo verre zij zich
daartoe mogten aanmelden, permissie te verleenen, om aan de op handen
zijnde haring-visscherij deel te nemen, welke vergunningen zich echter in
geen geval langer zullen mogen uitstreken, dan tot den 1 Maart 1841,
terwijl van elke dier vergunning door genoemde heeren gouverneurs zal be-
hooren kennis te worden gegeven aan de chefs der corporsen, waartoe de man-
schappen behooren; en 2°. dat, wanneer tot het zoo even bedoelde einde,
insgelijks verlof mogt worden verlangd door miliciens, herkomstig van lig-
tingen anterieur aan die van 1840, onverschillig, of zij al, dan niet ge-
kleed, en thans met bepaald of onbepaald verlof zijn, de aanvraag daartoe,
door tusschenkomst der heeren gouverneurs, onder mededeeling der consi-
deration, regstreeks aan het departement van Oorlog behoort te worden
gedaan; zullende welgemeld departement, voor zoo verre de belangen van
de dienst dit zullen toelaten, op dusdanige aanvragen gunstig beschikken.

« Men vernemt nader, dat het gedeelte der kosten tot verbreeding en
verbetering van den weg van Heineoord, ten bedrage van f 20,000, niet
door het departement der nationale nijverheid verleend, maar uit de pro-
vinciale fondsen gevonden zal worden.

« Men vernemt, dat door het departement van de Marine, in plaats
van de zeegaten van Bruevishaven en Goedereede, die om derzelver droogte
schier onbruikbaar geworden zijn, de Roompot voortaan als zeegat zal worden
aangezeen, voor schepen, die uit het Engelsch kanaal komen en tot in
de provincie Holland willen gaan, hetwelk langs Keeten en de Zyp zeer
doenlijk is; terwijl terzelfder tijd op deze plaats eene loodshoofd diest

« echter aan; een middel, geheel geschikt naar den aard van het Fransche
volk. Hij trok den degen, en wendde zich tegen allen, die hem voor-
kwamen. Oostenrijk, Italië, Holland, Spanje, Duitschland, lagen
onder zijn juk gekromd: alleen Brittanje bleef hem trotseren, en juist
Brittanje was het meest te duchten. Zou NAPOLEON staande blijven, dan
moest Engeland ten ondergaan. Op zijne eilanden minder gensakbaar,
moest het elders worden aangegrepen; en daar Engeland overal was,
kon het ook overal worden bestookt. NAPOLEON'S brein had daartoe het
zekerste, onfeilbare middel gevonden, zoo het overigen lang genoeg houb-
baar ware geweest, en hem tot den val van Albion slechts eeral de
behoelzame hand werd geleend. Dat middel was niet minder dan, dat
geheel het vasteland het zeevarend Engeland, als een verpest schip, zou
terug wijzen; dat ten zijnen opzichte elke kust eene batterij, elke stad eene
vesting, elke rots een Gibraltar, elke haven een gapende afgrond, elk
mensch een doodvijand werd.

« En om tot dit doel te geraken, stond den magtigen sterveling veel ter
dienst: de vorsten van het Noorden en de Koningen van het Zuiden hadden
zich tot kustwachters van Europa vernederd. De Koningen van NAPOLEON'S
schepping moesten van zelve zich naar zijne inzichten voegen: het waren bo-
vendien zijne broeders.

« Wie of wat derhalve zoude 's Keizers plannen verijdelen; wie of wat
zijn ijeren wil wederstreeven? Hij zelf alleen. Hij had het *Système Conti-
nental* geschapen — hij zelf dreef den sluikhandel: men leze slechts de
geschiedenissen. Wij gaan tot de onze over.

« Midden in eene Fransche haven aan het kanaal, lag, door den dood des
bardels tot rust gedoemd, onttakeld en ontmast, een op de Engelschen
prijs gemaakt schip, wanneer men, namelijk een' houthakker, zonder vorm
of gestalte, nog zo noemen kan. Wie zou het geloofd hebben, dat deze
vornelooze klomp de eens zoo geduchte *Alycon* was, die den Franschen
handel en de assuradeurs zoo vele tonnen schats had doen verliezen. Men
berekende het getal der uit deze haven alleen uitgelopen, door den *Alycon*
bemagtigde en verbrande vaartuigen, op drie hondert. De zeelieden ont-
vonden het niet, dat het enkel gezigt van dezen zeeduivel hun reeds eene
kille huivering door de leden joeg: alleen een kaper, SCIPION genoemd,
vreesde hem niet, maar zweer hoog en duur, in een oogenblik van den

zoude worden ingerigt, zoo als dit voor alle onze zeegaten van af Terschell-
ling tot aan den zoogenaamden Hont of Westerschelde plaats heeft.

's GRAVENHAGE 2 Julij. Z. K. H. de Erfsprins van Oranje heeft heden
morgen, voor de eerste maal sedert Hoogstedeszelfs terugkomst, de alhier
in garnizoen liggende jagers en grenadiers geinspecteerd.

« Verleden maandag heeft Z. M. in een bijzonder gehoor en met de
gewone plegtigheden ontvangen den graaf van Lottum en Wylich, tot
aanbieding der brieven, waarbij Z. Exc. op nieuw bij ons hof als buitenge-
woon gezant en gevolmagtigd minister van Pruisen is geaccrediteerd.

« Het Provinciaal Gerechtshof van Holland heeft in zijne teregtzitting van
heden den persoon van Johannes van Baarlen, van welke zaak gisteren is
melding gemaakt, schuldig verklaard aan de hem bij het resumé der acte
van beschuldiging ten laste gelegde misdada, dat is: aan gequalificeerde
poging tot moord. Het Hof heeft hem dienvolgens, naar aanleiding van de
art. 295, 304, 2de lid, in verband met art. 2 van het Wetboek van Straf-
regt, veroordeeld tot het zwaaijen van het zwaard over het hoofd, uit te
voeren op een schavot, op te rigten binnen de stad Rotterdam, en tot een
confinement voor eenen tijd van vijf jaren.

Part. Corresp. LEYDEN 2 Julij. Heden hebben alhier plaats gehad de
publieke promotiën van den heer A. M. G. Smulders, van Soerabaya, met
eene dissertatio juridica inauguralis: *ad librum quintum responsorum
Scaevolae quantum in pandectis superest*; en van den heer G. J. W.
Wiselius, van Amsterdam, met een specimen juridicum inaugurale: *de
jure delibandi et beneficii Inventarii*; alsook de private promotie van den
heer J. B. Verheijen, uit 's Hertogenbosch, met eene dissertatio juridica
inauguralis: *de Cautione danda jure civili Hodierno*.

LEIDEN 2 Julij. Gisteren morgen heeft Z. H. E. Gestr. de generaal
Boreel, in tegenwoordigheid van Z. K. H. Prins Alexander der Nederlanden,
welke H. zondag van Hoogstedeszelfs uitstapje naar het Loo alhier is we-
dergekeerd, eene groote inspectie gehouden over de afdeling karussiers
N°. 3, alhier in bezetting. Heden morgen heeft genoemde afdeling in
klein tenue gedefileerd. Morgen begeeft dezelve zich naar Noordwijkerhout,
alwaar wekelijks ook de afdeling karussiers van Haarlem komt, om geza-
menlijk met die uit onze stad te manoeuvreren.

UTRECHT 3 Julij. Den 30 Junij is aan deze hoogeschool bevorderd tot
doctor in de beide regten de heer B. Post, uit Tiel, en den 2 Julij in de
letteren de heer I. G. E. Schuster, uit Utrecht.

MIDDELBURG 1 Julij. Naar wij vernemen, zegt de Stads-courant, wordt
alhier door den heer T. van der Leede eene belangrijke proef genomen, be-
trekkende de zijde-wormen. Men vindt bij dezelven eene verzameling van
10,000 zijde-wormen, en het is allerbelangrijkst, om deze dieren in derzel-
ver werking te zien, zoo wel als de zorg op te merken, die daarbij gevor-
derd wordt. Jammer is het, dat het lokaal, waar zich deze zijde-wormen
bevinden, geene verdere uitbreiding toelaat, alsook, dat de moerbeziën-
plant hier nog te schaarsch is, om op eene voordelige wijze in gedurig
voedsel voor dezelve te voorzien. Naar men zegt, zou reeds een achterswaar-
dig ingezeten het voornamen hebben opgevat, om deze proeve aan te moe-
digen en aan dezelve meer uitgebreidheid te geven, hetwelk dan ook gewis
later van veel belang zou kunnen geacht worden.

's HERTOGENBOSCH 2 Julij. Heden morgen is alhier, door het provinciaal
gerechtshof van Noord-Brabant, het vonnis des doods uitgesproken, over de
personen W. Schampers, Simon Versteegh en Jan Broeks, welke zich aan
brandstichtingen binnen de gemeente Spray in het afgelopen jaar hebben
schuldig gemaakt. De voorzitter heeft bij deze gelegenheid deze drie on-
verlaten, welke niet de minste aandoening hebben laten blijken, op eene
hartroerende wijze aangesproken en hen ernstig vermaand, om zich met
ootmoed te wenden tot den Opperregter, ten einde daar genade te vinden
voor hunne zware misdaden.

BELGIË.

Part. Corresp. BRUSSEL 2 Julij. De heer legatieraad Roschussen bevond
zich gisteren alhier.

« De meeste dagbladen hebben gesproken van eene verschijning op onze
beurs van nieuwe stukken Spaansche werkelijke schuld, welke onlangs, ten

MEER OEWEREN.

HET SIGNAAL.

Zij, die nu Frankrijks Zeehavens bezoeken en te regt het woelige leven,
enkel daar heerscht, bewonderen, kunnen zich bij vergelijking eenig
tekbeeld vormen van den droevigen nevel, waarin dezelve gehuld schenen,
den zij gedrukt waren onder de gevolgen der vijandelijkheden met Eng-
land en van des geweldenaars dwaas *Système Continental*. Naanwelijks ver-
bondigden eenige half gewapende koopvaardij-schepen, dat er nog eenige
bedrijvigheid in de havens was overgebleven. Voor het overige zag men, ja,
eene lange rij vaartuigen, maar, alle sinds lang in de haven geketend, door
de zoo uitgedroogd, door wormen doorknaagd, terwijl de eigenaars geene
kosten tot een doelloos herstel konden of wilden aanvaanden, waren zij dus
niet meer in staat de golven der zee te klieven.

« Een droeve afscheidsgroet, geen welkomstjubel werd meer gehoord. De
kaajnen verspreidden niet meer den gear der *Antillische* specerijen, lieflijk
gemengd met den reuk van de teer. Men zag zich niet meer, onder alle
die uitheemsche producten, als te gelijk in alle de werelddeelen verplaatst.
« Te vergeefs zocht het oog die stapels kollijbalen, die tallozen pijpen ruu,
welke, als ware het, zelfs den dampkring met hun bedwelvend vermogen
bezwangerden. Eenige oude zeelieden, even haveloos en verarmd als hunne
schepen, dwaalden nog als geesten van afgestorvenen d'or de verlaten ruimte.
« Zij hadden dit alles te danken aan het beruchte *Système Continental*,
verdelgend denkbeeld, in NAPOLEON'S ijeren brein gerijpt, dat, tot plan ge-
worden, slechts door de armen van een geheel volk kon staande worden
gehouden.

« Men weet het: NAPOLEON steeg niet ten troon door zijne geboorte: dag
en uur van de wording zijner dynastie waren ieder hekerd. Het kanon had
hem den weg gebaad; hij zelf had zich Keizer gemaakt: alleen zijne
« energische wil had hem de kroon op het hoofd gezet. Eenmaal tot deze
« hoogte verheven, moest hij zich daarop handhaven: het laatste was ongelijk
« zwaarder taak dan het eerste. Een heerlijk middel daartoe bood zich

« hoogst opgewonden hartstogt, dat hij den vermetelen roover, die als een
arend eensklaps aan den grizigten der opdaagde, en in hetzelfde oogenblik
hijna met zijne prooi weder verdween, zou nemen. als goeden prijs in de
haven brengen, en hem daar de snadelijkste veraedering zou doen onder-
gaan, dat is, hem tot een woonhuis vervormen. Hij hield zijne gelofte,
rankte slaags met den *Alycon*, nam hem, bragt hem in de haven, ont-
takelde en ontmastte hem, en schiep daaruit een iets, dat niemand eigenlijk
den waren naam wist te geven: SCIPION echter noemde het nooit anders dan
zijn huis.

« Bij geenen destijdschen Franschman toonde zich de wrok tegen Engeland
heviger en bitterder dan bij den kaper SCIPION. Ik heb hem gekend. De
zoon eens dapperen vaders, die door het lood der Eng-Ischen was gevallen,
beroofd van eenen geliefden broeder, eveneens door de Britten gedood, hij
zelf langen tijd als Engelsch gevangene te Portsmouth, aan de linkerhand
door de Engelschen verwond — Ik heb het gezien, hoe zijn oog stralen schoot
van vreugdevolle herinnering, wanneer hij verhaalde van het bloedbad,
door hem en de zijnen onder de Britten aangerigt. Ondanks de huivering,
die den hoorder onwillekeurig bekoep, hoorde men hem nogtans met de
meest gespannen opmerkzaamheid: dewijl zijn verhaal niet door zijne per-
soonlijke ongevallen werd verlevendigd, maar steeds de nationale afkeer hem
deed ontvlamen.

« SCIPION haatte Engeland, zoo als men eene zwarte vlek op een sneeuw-
wit kleed haat, van nature, uit instinct. Hij had dien haat met de moeder-
melk ingezogen, en kon dien niet alleggen, dan met den laatsten adem-
toegt. Alles wat hem slecht dacht, noemde hij *Engelsch*.

« Hij, met nog ongeveer twintig Invaliden, even als hij kapers van natuur
en beroep, hadden op den *Alycon* hunne woonplaats gevestigd. Dagelijks
zag men hen met de pijp in den mond over het verdek, of liever het dak
van hun drijvend huis omslenteren, of bij beurten door een' langen verre-
kijker over de blaauwe golven gluren, om toch de eersten te zijn, die het
signaal gaven, wanneer er soms een kaper met goeden prijs naar de ha-
ven kwam opzetten.

« Hoe duivel gaat het toch in zijn werk! » zeide eens de oude kaper tot
zijne medegezellen; « de gansche stad is met tabak, suiker, kolij, katoe-

gevolge van een magtiging der Cortes, zijn uitgegeven. Hetgeen daaromrent gezegd is, blijkt onjuist te zijn, want de bij de laatste liquidatie opgemerkte stukken zijn obligatiën geteekend: Montevideo, voortkomende uit de conversie der deferred in wettelijke schuld, en waarvan de uitloting in de eerste dagen van Mei te Londen heeft plaats gehad.

De *Moniteur* deelt officieel de benoeming mede van den generaal Wilmar tot ambassadeur te Berlijn.

Aan de jonggeborenen prinses zal aanstaanden Zondag, in de kapel van het kasteel van Laeken, de H. Doop worden toegediend.

De groote wedrennen zullen alhier den 23 en 25 aanstaande plaats hebben.

FRANKRIJK.

Part. Corresp. PARIS 1 Julij. De vervanging van den maarschalk Valée schijnt alsnu bepaald te zijn, maar zal eerst officieel worden bekend gemaakt bij den *traytre* der tweede expeditie, welke op dit oogenblik te Algiers moet terug zijn. Voorts heeft het Ministerie besloten, dat de vlakke van Metidja door een doorlopende gracht, met een overstrooming daarachter, zal worden afgesloten. Deze gracht zal aan de grenzen der vlakke, langs den voet der hoogte, worden aangelegd, ten einde de Fransche volkplanters tegen de overvallen der Arabieren te beveiligen. Men berekent, dat dezelve een lengte van 20 tot 25 mijlen zal hebben en een grondgebied van 130,000 tot 200,000 hectares aan de vijandige strooperijen onttrekken.

De Maritische post is heden niet aangekomen, maar er zijn berichten uit Catalonië, welke melden, dat Cabrera de omstreken van Berga verlaten heeft, om zich zoo mogelijk in Opper-Aragon te werpen, ten einde vandaar Navarra of de gebirgen van Oud-Kastilië te bereiken. Den 21 bevond hij zich in de nabuurschap van La Ténue de Trem, aan het hoofd van 16 bataillons infanterie en 5 escadrons cavallerie; den 24 was een afdeeling van het leger van O'Donnell te Saragossa aangekomen, naar Opper-Aragon oprukkerde, ten einde hem den doortogt aldaar te betwisten. — De beide Koninginnen bevonden zich den 23 tusschen Saragossa en Barbastro, hare reis naar Barcelona voortzettende; Espartaco was te Lerida, de aankomst van HH. MM. afwachende.

PARIS 1 Julij. In het veertiendaagsche overzicht van de *Revue des Deux Mondes*, leest men, omtrent den loop der gebeurtenissen in Spanje, het volgende:

«De zaken in Spanje nemen met elken dag een meer gunstige wending voor de constitutionele zaak. De generaal Segarra heeft zich onderworpen, en spoort de opstandelingen aan zich bij de nationale partij te voegen. Balmaseda is geslagen. De Koningin wordt in Catalonië door een van alle kanten toegestroomde bevolking van gestadig begroet. Het Spaansche volk blijft steeds voor het monarchale beginsel den dijnsten eerbied koesteren. Ongetwijfeld zal de nabuurschap van het Hol veel bijdragen om de partijen te verzoenen, en een groot aantal verdwaalde mannen terug te brengen. Na vele veronderstellingen schijnt men thans te gelooven, dat de reis der beide Koninginnen, werkelijk geen ander doel heeft, dan het herstel van de gezondheid der Koningin Isabella. Wat hier van ook zij, men zou zich bedriegen door te gelooven, dat wanneer eenmaal Cabrera zal zijn overwonnen, en de Carlistische partij geheel ontbonden, de moeijeligheden in Spanje ten eenemale zullen verdwenen zijn. Verre van daar. Het volk is monarchaal en godsdienstig, zelfs bijgebovig, maar desnoetemin is een aanzienlijk gedeelte der middelklasse, vooral in de groote steden, met onze denkbeelden en beginselen behebt, en juist, omdat die denkbeelden en beginselen voor Spanje te zeer gevorderd zijn, en niet in overeenstemming met den algemeenen staat des lands, is de minderheid, die deze geleende staatkunde belijdt, ongeduldig hare denkbeelden te verwezenlijken, steeds geneigd tot geweld en oproer de toevlucht te nemen. Na de algeheele vernietiging van den Carlistischen opstand zal de radicale partij in Spanje waarschijnlijk heviger worden en al meer en meer eischen. Het gouvernement zal dan vastheid, bekwaamheid en voorzigtigheid noodig hebben. Maar dat het zich vooral wachte zijne tegenstanders te minachten; de minderheid heeft zoo dikwijls de wereld beroerd en beheerscht.»

ENGELAND.

Part. Corresp. Londen 30 Junij. In het Lagerhuis is verleden Vrijdag de bill van lord Stanley weder in commissie overwogen. De beraadslagingen liepen hoofdzakelijk over een verandering van het 3da artikel, door lord Morpeth voorgesteld, volgens welke de inschrijving op de stemregisters in Ierland niet slechts eenmaal in het jaar, zoo als de bill inhoudt, maar iederen dag, zoodra men daartoe recht verkregen zal hebben, zoude kunnen geschieden. Deze verandering, welke door lord Stanley van zoo veel belang beschouwd werd, dat hij zeide niet verder met de bill te zullen voortgaan, indien dezelve aangenomen werd, is, met 275 tegen 271 stemmen, verworpen; waarna de verdere behandeling der bill tot eenen onbepaalden dag is uitgesteld.

In de vergadering van gisteren avond hebben de ministers lord Palmerston en lord John Russell op onderscheidene vragen hoofdzakelijk het volgende geantwoord:

De Regering vindt geene reden, voor als nog, om van gevoelen te veranderen, aangaande het geven van schadevergoeding aan de Britsche kooplieden in China, voor het verlies van hunne opium, en blijft dus volhard in het zelve weigeren. Ook heeft dezelve geen voornemen, om den super-intendent, kapitein Elliott, terug te roepen. — De Regering heeft nog geene nieuwe berichten van New-South-Wales of van den gouverneur van New-Zeeland ontvangen, maar verwacht dezelve dagelijks. — Het Ministerie kan zich niet uitsluiten omtrent de laatste berichten uit Perzië ontvangen, of de zelve al dan niet hoop geven, dat de vriendschaps-betrekkingen spoedig weder aangeknoopt zullen worden. — De gemengde commissie, tot regeling van de Britsche vorderingen in Portugal, heeft nog niets anders gedaan, dan eenige grondbeginselen en regelen op te stellen, waarnaar dezelve meent te handelen. Deze zijn ter goedkeuring bij de Regering ingezonden, en binnen kort zal de commissie met hare wezenlijke werkzaamheden eenen aanvang maken. De vorderingen, welke bij haar in overweging komen, betreffen zoo wel de zee- als de landmacht.

Op de vraag, hoe de zaak nu staat, met betrekking tot het invoeren van

handen, geslokt tot den arbeid, in de West-Indische koloniën, antwoordde lord John Russell: — Het gouvernement heeft voorgesteld, om arbeiders uit Oost-Indië in de andere koloniën in te voeren; het Parlement heeft dit voorstel verworpen, op grond, dat hetzelfde vooreerst nog geene genoegzame informatie had. Als de verlangde informatie zullen zijn ingekomen, zal het te bezien staan, of het Parlement een plan, daartoe strekkende, zal willen goedkeuren. In dien tusschentijd is het niet raadzaam voor de Kroon eenig beginsel aan te nemen. De vraag, of men arbeiders uit andere gedeelten der wereld in de West-Indische koloniën zal invoeren, is nog niet voor het Parlement gebracht. Het gouvernement is van oordeel, dat zulks niet strijdig zoude zijn met de gezonde staatkunde, mits het vrije menschen zijn en geene slaven. Ik verlang zeer, dat vrije arbeid in de koloniën vermeerderd worde, als het eenigste middel, om met slaven-arbeid elders te wedijveren.

De bill tot regeling van kerkelijke inkomsten heeft het Lagerhuis den ganschen avond bezig gehouden.

— De consuls, waaronder ook de Spaansche, welke Mehemed-Ali eene nota aangeboden hebben, waarin zij de berisping van het proces der joden te Damascus verzochten, hebben slechts een mondeling antwoord van den Onder-Koning bekomen, houdende, dat de moord van padre Tommaso bewezen is, dat de beschuldigten, ofschoon afzonderlijk gevangen en verhoord, dezelfde bekentenis hebben afgelegd, en dat men hen niet onschuldig houden kan, zonder te veronderstellen, dat zij de gave der profetie bezitten.

— De stoomboot *Braganza*, zaterdag te Falmouth aangekomen, heeft brieven van Gibraltar van den 18, van Cadix van den 19, van Lissabon van den 22, van Oporto van den 23, van Vigo van den 24 dezer medegebracht. De Portugesche Cortes hebben nog zoo goed als niets gedaan. Er zijn verscheiden dagen verlopen, dat er in den Senaat geen genoegzaam getal leden opgekomen is, om een vergadering uit te maken. In de Kamer der Afgevaardigden heeft de commissie, hencome om een ontwerp van antwoord aan de Koningin op de trorede op te stellen, kennis gegeven, dat zij met dit werk niet konde voortgaan, zonder van het gouvernement eenige stukken te ontvangen, welke haar de noodige inlichtingen omtrent den staat der buitenlandsche betrekkingen moeten geven. Het gouvernement was echter niet gozind die stukken over te leggen. Als eene proef, niet alleen van den haat, welken men den Engelsen in Portugal toedraagt, maar ook van de losbandigheid in het spreken, welke men zich in de Cortes veroorlooft, trekken wij het volgende uit de Portugesche dagbladen, als door den heer Bazilio Cabral in den Senaat gesproken: Daar de minister van zeezaken tegenwoordig is, verzoek ik Z. Exc. dit committe de bijzonderheden te willen mededeelen van hetgeen er omgaat in de wateren van Loanda, waar een troep Engelse dienv, van welke lord Palmerston het hoofd is, bezig is de Portugesche natie te plunderen (geroep van, order, order!) Als een Portuges mebegewerkt hebbende, om de Koningin op haren troon te herstellen, heb ik het recht die vreemdelingen, welke meenen, dat het hun vrijstaat ons straffeloos te bestelen, als zoodanig ten toon te stellen. Mijnheer de president, wij zijn groot geweest toen de Engelsen nog maar zeer klein waren. De roem van onze groote daden is genoeg bekend, terwijl de Engelse geschiedenis geene enkele heldendaad vermeldt. Wat zij vermeldt is niets dan intrigues en rooverij. Nu zij magtig zijn, schamen zij zich niet geweld te gebruiken tegen een volk, dat geen weerstand bieden kan. Doch wat kan men anders verwachten van een land, waar het geld alles is? In mijn oog zijn de Engelsen de grootste schelmen, die er bekend zijn.

Londen 1 Julij. In het Huis der Lords werden, in de zitting van gisteren, twee petitiën aangeboden, de eene van den Roomsche Katholijken bisschop en de geestelijkheid van Montreal, en de andere van 40,000 inwoners van het district van Quebec, tegen de vereniging der beide Canada's. De hertog van Wellington, alsmede verscheidene andere leden van het Huis, hebben zich tegen die vereniging verklaard, doch de bill, waarbij dezelve wordt voorgesteld, is ten tweedenmale gelezen.

In de zitting van het Huis der Gemeenten drong sir Robert Inglis er op aan; dat aan H. M. een adres mogt worden aangeboden, inhoudende het verzoek om het getal der kerken en godsdienstige inrichtingen in het Koninkrijk te doen vermeerderen. Hij grondde zijnen aandrang op de menigte van daartoe ingekomen petitiën, welk een getal van 2,800 uitmaakten, en door meer dan 213,589 personen waren geteekend. Gedurende vele eeuwen was het getal der kerken in Engeland, zoo als de spreker zeide, bijna niet vermeerderd, terwijl intusschen de bevolking meer dan 6,000,000 is toegenomen. Hij schreef het bestaan van staatkundige verwarringen en de gevolgen daarvan, in eenige volkrijke districten, mede aan het gebrek aan kerken en godsdienstige onderwijstoon. Door meerdere kerken te stichten, beweerde sir Robert Inglis, zou men minder gevangenis behoeven te bouwen. Verschillende woordwisselingen werden voor en tegen het aan te bieden adres gevoerd. De heer O'Connell beweerde, dat met de toenemende bevolking ook de welvaart der heerschende kerk was vermeerderd. Lords en bisschoppen, zeide hij, geven gelden voor zendelingenvereenigingen naar buiten lands, waarom ook hun geld niet besteed om in het land zelf te doen onderwijzen. Sedert de reformatie was er nooit eenige belasting voor het bouwen van kerken betaald. Ontbrak het aan kerken, welnu, zoo moest het rijke Engeland tot de bouw van de zelve inschrijven. Op die wijze werd de Roomsche Katholieke hiërarchie in Ierland onderhouden; en Ierland was een veel armer land dan Engeland. Waartoe meer geld te vragen? Welk verband bestond er tusschen geld en godsdienst? Nadat nog lord Russell het woord had genomen, en zich tegen de motie verklaard, werd zij met een geringe meerderheid verworpen.

DUITSCHLAND.

Part. Corresp. FRANKFORT 30 Junij. De nieuw benoemde Koninklijk Belgische gezant, de heer Notherm, heeft bij de afwezigheid van den graaf von Munch-Bellinghausen, den bondsgezant den heer von Schöler, zijne geloofsbrieven overhandigd. Overmorgen zullen dezelve aan de Bondsvergadering worden voorgelezen, terwijl na afloop dezer zitting de heer von Schöler een luisterrijk diner ter ere van den Belgischen gezant zal geven, ter bijwoning van hetwelk het corps diplomatique is genoodigd, en waarbij de genoodigden in gala-uniforma zullen verschijnen. De grootvorstin Helena van Rusland is heden van Asschaffenburg naar Wiesbaden vertrokken. — Gisteren is de allie in garnizoen geweest zijnde afdeeling Koninklijk Pruis-

bij alleen dan onder de kust komt, wanneer de douanen-vaartuigen elders geordonneerd zijn!»

«Inderdaad! — Het wordt tijd om er een einde aan te maken. Het is, wel is waar, een snelle zeiler, maar kanonkogels hebben ook vleugels, en zouden hem het licht wel kunnen uitblazen. Daar is ons huis getuige van. Maar, wat meent ge wel? Daar loopt iets van St. Anna onder. Wanneer ik slechts wist, wie hem zoo juist het tot de ontchepping gunstige oogenblik aanduidt — of hem de signalen geeft... doen — ziet gij niets — daar aan den horizon, vlak west? Geef mij den kijker — zoo dat die verwenste snokkelaar eens waar?»

De oude kaper legde het oog aan den kijker en tuurde naar de zwarte stip, die hij in de verte had ontwaard. «Wie, bij alle duivels!» riep hij intusschen, «mag toch dat jonge meisje zijn, welke alle dagen om dezen tijd aan de kust komt, dan in een lichtblauw, dan in een helder wit kleed? Kijk, daar gljdt zij weer aan den kijker voorbij! Zeker heeft zij eene stille minnary met den een of anderen officier!»

Nadat de oude SCIPION een tijd lang scherp den omtrek had verkend, legde hij den kijker rustig ter zijde. «Morgen zal de koffij en suiker vrij wat beter en goedkoper te krijgen zijn, en onze dames zullen op het aanstaande feest, in het beste mousseline kunnen paraderen! *Sacre mille bombes!* ik steek alle sehelen in brand, wanneer de marine-commissaris mij een kaperbrief weigert! Ik vlieg naar hem toe! Ik weet wel, er ligt slechts ééne arazalige goelet in de haven: om het even, ik verlang niets meer dan dit elendige vlot. Wie durft mij nu nog vertellen, dat wij niet verraden en verkocht zijn: juist in dit oogenblik nu alle kanoneersloepen verwijderd zijn, komt de snokkelaar opwerken. Zeker geven zijne medestanders in de stad hem signalen; maar hoe die uit alle de huizen te ontdekken?»

Tusschen zeggen en doen was bij SCIPION geen verschil, hij ijld naar den marine-commissaris.

Intusschen werd het verdachte schip al duidelijker en duidelijker zichtbaar, het bleef echter nog buiten het bereik van het fort. Uit zijne bewegingen bleek het, dat het een signaal verbeidde, of het zich verwijderen, of wel de kust naderen zou.

De kanonniers in het fort stonden bij huane stukken, maar de afstand,

sich dragonders vertrokken en door Uhlanen vervangen; daaruit blijkt, het gerucht, betrekkelijk de intrekking van het honigsgarnizoen alhier, grond ontbloot is.

STADSNIUWS.

Door Burgemeester en Wethouders dezer Stad, is te kennen gegeven dat de lijsten, zoo van personen, die bevoegd zijn hier ter stede het stem regt uit te oefenen, als van die, welke alhier tot kiezers kunnen worden benoemd, nog gedurende deze maand, dagelijks, den Zondag uitgeg. d. van des voormiddags 10 tot des namiddags 2 ure, ter visie is gelegd, ter Secretarie dezer stad, in te gaan op den Voorburgwal in huis N°. 27, ten einde den belanghebbenden gelegenheid te geven van, aanzien der lijsten, zoodanige bijvoegingen of verbeteringen, met de nodige bewijzen, over te leggen of aanmerkingen mede te deelen, als kunst strekken om de misstellingen en weglatingen, die zich in dezelve th. nog bevinden, behoorlijk te doen herstellen.

Oproeping.

J. C. van der Mumme, aan het bureau van den commissaris van Politie in de Spinhuissteeg.

ONDERTROUW. 2 Julij. F. G. Kraft, wednr., en E. C. Kuhlmann GETROUW. 1 Julij. A. B. Lijzen en J. E. Fischer, wed. — 2 Julij. L. C. A. Schippers, van de *Willemsstad*, en M. Bekker. — F. Dijkman wednr., en M. G. B. E. Prenger.

BEVALLEN. 30 Junij. A. de Clercq, geb. Stinstra, Z. — E. Vos, f. Meeling, Z. — 1 Julij. A. Brusse, geb. van de Poll, Z. — Te *Rothdam*, 30 Junij, J. M. Rueb, geb. van Loon, D.

OVERLEDEN. 30 Junij. A. Parker, 1 j.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING	AMSTERDAM, 3 Julij. 4½ Ure.					
	volg. de Soc. tot nut des Obligatie-handels.			volgens de Effecten-Societ.		
	DER EFFECTEN.	van	tot	gebleven.	laagste.	hoogste.
NEDERL.... Werk. Schuld... à 2½	53½	½	½	53½	½	½
Dito » 5	101½	½	½	101½	½	½
Uitgest. dito . . . »	23½	24½	24	24	½	½
Kaush. » f	92½	½	½	92½	½	½
Amort. Syndic. » 4½	77	½	½	77½	½	½
Dito » 3½	180	½	½	180½	½	½
Hand. Maatsch. » 4½	»	»	»	»	»	»
N. dito » 4½	»	»	»	»	»	»
N. dito 1837. » 4½	»	»	»	»	»	»
Entrepôt-Dok . » 4½	»	»	»	»	»	»
O. I. Leening . » 4	»	»	»	»	»	»
Dito » 5	99	½	½	99½	½	½
Aand. Kansb. » 4½	»	»	»	»	»	»
Spoorw. Haarl. »	101½	102½	102	102	½	½
Dito Rijn. » 4½	100½	101	100½	100½	½	½
FRANKR.... Inschr. G. B. » 3	»	»	»	»	»	»
ENGL.... Dito » 3	»	»	»	»	»	»
SPANJE.... Ardoin's . . . » 5	24½	½	½	24½	½	½
Dito onbep. » 5	»	»	»	»	»	»
Passive »	»	»	»	»	»	»
Deferred »	»	»	»	»	»	»
Fr. Uitgest. . . »	»	»	»	»	»	»
Eng. dito . . . »	»	»	»	»	»	»
PORTUGAL Oblig. te Lond. » 3	»	»	»	»	»	»
NAPELS.... Cert. L. & B. » 5	»	»	»	»	»	»
Dito F. & C. » 5	»	»	»	»	»	»
Dito te Lond. » 5	»	»	»	»	»	»
RUSLAND. 1798, 1816. » 5	106½	½	½	106½	½	½
1823, 1829. » 5	106	½	½	106½	½	½
1831, 1833. » 5	99½	½	½	99½	½	½
Oblig. te Lond. » 5	»	»	»	»	»	»
Dito te Hamb. » 5	104½	½	½	104½	½	½
Inschr. Assign. » 6	»	»	»	»	»	»
Cert. dito . . . » 6	»	»	»	»	»	»
POLN.... Aand. à fl. 300. » f	»	»	»	»	»	»
Dito à fl. 500. » »	140½	141½	141½	141	»	»
PRUISSEN... Dito R. 50. » »	»	»	»	»	»	»
g.Lond. 1830. » 4	»	»	»	»	»	»
OOSTENR... Aand. à fl. 100. » f	»	»	»	»	»	»
Dito à fl. 250. » »	»	»	»	»	»	»
Metaliek . . . » 5	105½	½	½	105½	½	½
Dito » 3	»	»	»	»	»	»
Dito » 2½	57½	58½	58	58	»	»
Dito te Lond. » 5	»	»	»	»	»	»
Weemb. G. & C. » 5	103½	½	½	103½	½	½
Dito » 4	»	»	»	»	»	»
Aand. fl. 500. » f	»	»	»	»	»	»
Dito fl. 250. » »	»	»	»	»	»	»
Bank-Actiën . » 3	»	»	»	»	»	»
ONEM.... Obl. Lond. . . » 4	»	»	»	»	»	»
BRAZILIE... Dito dito . . » 5	»	»	»	»	»	»
LOUISIANA H. & C. » 5	»	»	»	»	»	»
Am. Bk. H. & C. » 5	96½	97½	97	97	»	»
Dito Rothsch. » 6	97	½	½	97½	½	½
DARMST... Loten. . . . » f	»	»	»	»	»	»
NASSAU.... Loten » »	»	»	»	»	»	»

nen waren, enz. opgevuld, even als in vollen vrede, daar er toch sinds vele weken geen enkel schip hier het anker liet vallen.»

«Dat is, omdat wij verraden en verkocht zijn,» was het antwoord. «Weet gij dan niet, SCIPION, dat hier dicht bij, aan de zandige kust, trots de sabels der douaniers, trots de geweren der kustwachters, geheele ladingen ontscheept worden?»

«Gij hebt gekijk, vrienden,» zeide een derde. «Er bestaat geen patriotisme meer. Die schurken van laaghartige kooplieden zinnen en peinen slechts, hoe zij hunne magazijnen met Jamaica suiker en Bourbon koffij zullen vullen, en onze manufactuur-handelaars waren in staat voor een el Engelsch mousseline de sleutels der stad prijs te geven: de sluikhandel is ons verderf; wij zullen het nooit of nimmer met dat verd... Engeland klaar spelen.»

«Nu,» hernam SCIPION, «ofschoon wij het ongeluk hebben, dat het ons, dank zij den Engelsen, aan niets ontbrekt, zullen wij toch onze eed trouw blijven. Men verkoopt den Engelsen tabak voor de helft van den prijs, de Fransche is verreweg slechter en kost eens zoo veel, wij toch rooken hem. De sluikhandel verschaft goede koffij en suiker, wij toch drinken ze liever niet.»

«Regt zoo! Braaf zoo!» weergalmden allen; en werkelijk ontbeelden deze wakkere invaliden menig tot gewoonte geworden levensgenot, om slechts niet den handel in Engelse waren te bevorderen. — Zonderling inderdaad was het ook een handelstad te zien, waarin het heden bijna geheel aan koloniale waren onttrokken, en welke den volgende dag reeds van alle artikelen in ruime voorzien was, zonder dat één Fransch schip in de haven zelfs gezien ware. De wetten waren bovendien zoo verschrikkelijk streng tegen den sluikhandel: de doodstraf was bedreigd niet slechts aan den sluiker zelve, maar ook aan allen, die hem slechts in het minst de hand leenden.

«Maar wat voert dan onze marine-commissaris toch uit?» zeide SCIPION. «Waarom zendt hij niet alle beschikbare douane-vaartuigen uit, om op dien verwensten snokkelaar jacht te maken? Hij komt altijd in den avond, brengt, wind en gelegenheid gunstig zijnde, in den nacht zijne lading aan wal, en kiest vóór het aanbreken van den dag weder het ruime sop.»

«Zoo is het juist, Maar hebt ge ook niet opgemerkt, kameraad, dat

waarop de sluiker zich hield, maakte hunne dienst tamelijk nutteloos. SCIPION was middelerwijl bij den commissaris aangekomen, doch werd hij dezen in persoon kon bereiken, door meer dan twintig bedienden te houden. Na een geruimen tijd in de antichambre gewacht te hebben, durende welken tijd hij zijn hart door menig half luiden zeeman, lucht gaf, hoorde hij eensklaps een kanonschot, en nu overtuigd, de sluiker de kust genaderd was, verloor hij geheel zijn geduld, wierp een' geveeligen duw den bediende, die hem poogde tegen te houden, zijde, en trad zonder plijtplegingen in de eetzaal, waar de commissaris zijne gasten nog op hun gemak bezig waren, het verteringsvermogen te wekken. «Hel en duivel, mijnheer de commissaris!» donderde de zeebonk; «is dat manier van doen? Sinds twee eeuwige uren, verbi mij hier in de antichambre, ofschoon gij weet, dat de sluiker daar voor de haven kruist, en ik eenen kaperbrief verlang.»

De gasten zagen elkander verbaasd aan.

De commissaris proefde zeer langzaam zijn glaasje liqueur; eindelijk woordde hij: «ik behoef niet aan mijn' pligt herinnerd te worden — wijder u!»

«Ik zal gaan, ja,» hernam de oude kaper; «maar eerst wil ik waarheid zeggen. Kapoenen te smullen en wijn te drinken, is dat j. maken op de sluikers? Ik zal het iedereen verhalen, dat gij mij een papier weigert, hetgeen mij het regt zou geven, om mij met de vijand mijn Vaderland te meten. Er is hier iemand, die de regering verraden, maar ik ben het niet. Er is hier iemand, die op een haar de plank aanwijzen, waar des nachts de verboden goederen ontscheept worden.»

«Genoeg! genoeg!» viel de vertoornde commissaris hem in de »

«Verwijder u.»

De vlamme, beschuldigende blik des ouden SCIPIONS, die, als hij den delinquent in het gezelschap, over alle de gasten waarde, viel op de jeugdige schoone dochter van den commissaris, en plotseling zijn toorn in verbazing. Een jong officier, welke zijn' blik op het had bemerkte, stond op en verzocht haar dringend zich in een ander te begeven.

(Het vervolg hierom)

